

การสรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยปัญหาของครูใหม่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้วิจัยได้ใช้วิธีสำรวจโดยอาศัยแบบสอบถามเป็นเครื่องมือสำคัญ เพราะเห็นว่าประชากรที่ใช้ในการสำรวจอยู่กระจัดกระจายทั่วไปเกือบทุกจังหวัดของประเทศ การใช้แบบสอบถามจึงเป็นวิธีที่สะดวกและเหมาะสม

การจัดทำแบบสอบถามได้อาศัยข้อมูลเบื้องต้นจากคำหับคำร่า เอกสาร วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการสัมภาษณ์ครูใหม่ในโรงเรียนมัธยมส่วนกลาง และคำแนะนำของศึกษานิเทศก์ กรมวิสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการด้วย และภายหลังที่จัดทำแบบสอบถามขึ้นแล้ว ก็ได้ทดลองใช้ในวงแคบกับครูใหม่ในโรงเรียนมัธยมส่วนกลางครั้งหนึ่ง เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องที่ยังอาจมีอยู่บ้าง จึงเชื่อว่าแบบสอบถามนี้ จะมีความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้พอสมควร

ปัญหาของครูใหม่ ถ้าพิจารณาโดยละเอียดทุกแง่ทุกมุมแล้ว จะพบว่ามีอยู่มากมายหลายประการ ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องจำกัดขอบเขตของปัญหาลงเท่าที่เวลาและทุนทรัพย์จะอำนวยให้เท่านั้น ดังนั้น ในการวิจัยนี้ จึงได้วิจัยเฉพาะปัญหาที่สำคัญ ๆ ซึ่งสรุปได้ ๘ หมวด ดังนี้คือ

- หมวดที่ ๑ เกี่ยวกับความพร้อมและความสามารถในการใช้วิชาความรู้พื้นฐานอันจำเป็นต่อการสอน
- หมวดที่ ๒ เกี่ยวกับการสอนและงานพิเศษ
- หมวดที่ ๓ เกี่ยวกับการปรับตัวของครูใหม่
- หมวดที่ ๔ เกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจของครูใหม่
- หมวดที่ ๕ เกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่และสวัสดิการของครูใหม่
- หมวดที่ ๖ เกี่ยวกับสุขภาพและการใช้เวลาว่าง
- หมวดที่ ๗ เกี่ยวกับทัศนคติ และความคิดเห็นบางประการของครูใหม่
- หมวดที่ ๘ เกี่ยวกับปัญหาและความต้องการอื่น ๆ ของครูใหม่

การเสนอข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาของครูใหม่ตามหมวดปัญหาดังกล่าวนี้ ได้เสนอไว้ในตารางของเปอร์เซ็นต์ โดยแยกออกเป็น ๒ ระดับคือ ครูใหม่ที่มีวุฒิประกาศนียบัตรทางการศึกษาระดับหนึ่ง และครูที่มีวุฒิปริญญาบัตรอีกระดับหนึ่ง พร้อมกับบอกจำนวนของผู้ตอบแต่ละข้อ แล้วคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ควบกันไป

ส่วนการวิเคราะห์นั้น ได้วิเคราะห์เฉพาะตัวเลขที่สำคัญ ๆ เปรียบตามลำดับของเปอร์เซ็นต์จากมากไปหาน้อย โดยแยกวิเคราะห์ตามวุฒิของครูใหม่ที่ละระดับ และรวมทั้ง ๒ ระดับอีกครั้งหนึ่ง

อนึ่ง ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความสงสัยบางประการที่เกี่ยวกับปัญหาการนำวิชาความรู้พื้นฐานอันจำเป็นต่อการสอนมาใช้ในห้องเรียน และปัญหาการปรับตัวในค่านต่าง ๆ ของครูใหม่ทั้ง ๒ ระดับ จะมีผลที่แตกต่างกันหรือไม่ โดยวิธีการทดสอบไคสแควร์ (Chi Square Test) กับตารางการฉก (Contingency Table) ด้วย

ผลของการวิจัยปัญหาของครูใหม่ตามหมวดปัญหาดังกล่าวแล้ว ย่อมสนองความมุ่งหมายของการวิจัยนี้ทุกประการ ซึ่งจะปรากฏจากการสรุปผลของการวิจัยนี้เป็นชั้น ๆ ไปตามลำดับของหัวข้อหมวดปัญหาทั้ง ๘ หมวด ดังต่อไปนี้คือ

ปัญหาเกี่ยวกับความพร้อมและความสามารถในการใช้วิชาความรู้พื้นฐานอันจำเป็นต่อการสอน

จากการที่ให้ครูใหม่ประเมินผลตัวเองในด้านความพร้อมและความสามารถในการใช้วิชาความรู้พื้นฐานอันจำเป็นต่อการสอน ซึ่งได้แก่วิชาจิตวิทยาการศึกษา ปรัชญาการศึกษา สังคมวิทยา กลวิธีสอนวิชาเฉพาะ และกลวิธีสอนวิชาทั่วไป ได้พบว่าครูใหม่ส่วนใหญ่ (๔๖.๓๓ % - ๖๔.๔๔ %) สามารถใช้วิชาความรู้พื้นฐานดังกล่าวในชั้นพอใช้ได้เท่านั้น และมีข้อน่าสังเกตว่า วิชาจิตวิทยาการศึกษาและกลวิธีสอนวิชาเฉพาะยังมีเปอร์เซ็นต์ค่าอยู่ คือ ๔๔.๔๑ % และ ๔๖.๓๓ % ตามลำดับ ซึ่งหมายความว่ามิครูใหม่ที่สามารถใช้วิชาจิตวิทยาการศึกษาและกลวิธีสอนวิชาเฉพาะอย่างพอใช้ได้นั้น ยังมีจำนวนไม่ถึงครึ่งของจำนวนทั้งหมด

ผู้ที่ตอบว่าสามารถนำมาใช้ได้อยู่ในชั้นก็มีจำนวนไม่มากนักคือ มีเปอร์เซ็นต์อยู่ระหว่าง ๕.๔๔ % ถึง ๓๔.๑๓ % ซึ่งแสดงว่ามีครูใหม่จำนวนน้อยที่สามารถนำวิชาความรู้พื้นฐานดังกล่าวไปใช้อย่างไ้ผลดี โดยเฉพาะวิชาปรัชญาการศึกษาามีเพียง ๕.๔๔ % กอธวิธีสอนวิชาเฉพาะ ๑๗.๓๔ % และวิชาสังคมวิทยา ๑๔.๕๖ % เท่านั้น

ส่วนผู้ที่ตอบว่าไม่ไ้ผลนั้น มีเปอร์เซ็นต์อยู่ระหว่าง ๑๔.๑๔ % ถึง ๓๔.๓๔ % ซึ่งนับว่าเป็นเปอร์เซ็นต์ที่ค่อนข้างสูง โดยเฉพาะวิชาปรัชญาการศึกษาและวิชาสังคมวิทยาซึ่งมีผู้ตอบว่ายังไม่ไ้ผลมีถึง ๓๔.๓๔ % และ ๓๐.๔๔ % ตามลำดับ

เพื่อให้การสรุปผลในปัญหาข้อนี้ดูง่ายและชัดเจนขึ้น จึงเสนอตารางแสดงความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์ของวิชาต่าง ๆ ไว้ดังนี้

รายการวิชา	ผลที่ครูประเมินได้เป็นเปอร์เซ็นต์			รวม
	ดี	พอใช้ไ้	ไม่ดี	
จิตวิทยาการศึกษา	๓๔.๓๓	๔๘.๘๑	๑๖.๓๖	๑๐๐.๐๐
ปรัชญาการศึกษา	๕.๔๔	๕๕.๓๔	๓๔.๓๔	๑๐๐.๐๐
สังคมวิทยา	๑๔.๕๖	๕๐.๐๐	๓๐.๔๔	๑๐๐.๐๐
กอธวิธีสอนวิชาเฉพาะ	๓๔.๑๓	๔๖.๓๓	๑๙.๑๔	๑๐๐.๐๐
กอธวิธีสอนวิชาทั่วไป	๑๗.๓๔	๖๔.๔๔	๑๘.๑๔	๑๐๐.๐๐

อนึ่งจากการทดสอบความสามารถของครูระดับประกาศนียบัตรกับของครูระดับปริญญาบัตรในการนำวิชาความรู้พื้นฐานอันจำเป็นต่อการสอนมาใช้จะมีผลที่แตกต่างกันหรือไม่ ค่าของ χ^2 ที่คำนวณไ้ทุกกรณีแสดงว่ามีผลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญหมายความว่าความสามารถของครูทั้ง ๒ ระดับนั้นอาจมีความแตกต่างกันอยู่บ้างเพียงเล็กน้อย หรือความแตกต่างนั้นไม่มีนัยสำคัญอะไรทางสถิติ

ผลของการวิจัยที่สรุปได้จากปัญหาข้อนี้ สามารถจะตอบความมุ่งหมายของการวิจัยข้อหนึ่งที่ว่า ครูใหม่จะมีความรู้และความสามารถในการใช้วิชาความรู้พื้นฐานอันจำเป็นต่อการสอนได้เพียงใด ตัวเลขเหล่านี้ย่อมแสดงว่า ครูใหม่ส่วนใหญ่ (ทั้ง ๒ ระดับ) สามารถใช้วิชาความรู้พื้นฐานที่จำเป็นต่อการสอนอยู่ในขั้นพอใช้ได้เท่านั้น มีอยู่จำนวนน้อยที่สามารถนำไปใช้ได้ถึงขั้นดี และมีจำนวนไม่น้อยที่ประเมินผลตัวเองแล้วพบว่ายังไม่ไต่ผลถึงนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า ครูใหม่ของเราเมื่อเริ่มต้นการสอนระยะแรก ๆ ยังไม่สามารถใช้วิชาความรู้ที่เป็นรากฐานของการสอนให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูเหล่านี้เรียนทฤษฎีต่าง ๆ จากหนังสือและไม่ค่อยมีโอกาสนำทฤษฎีเหล่านั้นไปใช้ในห้องเรียนจริง ๆ ระหว่างที่ศึกษาอยู่ในสถาบันฝึกหัดครู อย่างไรก็ตามผู้วิจัยเห็นว่า ครูใหม่เหล่านี้ก็มีแนวโน้มที่จะปรับปรุงตัวให้ดีขึ้นได้ ภายใต้แผนการนิเทศการอบรมครูประจำการที่ไต่ผลในโอกาสต่อไป

ปัญหาเกี่ยวกับการสอนและงานพิเศษ

ปัญหาเกี่ยวกับการสอนและงานพิเศษของครูใหม่ อาจจะสรุปได้เป็นข้อ ๆ ดังต่อไปนี้

- ๑. ครูใหม่ที่เข้าทำงานครั้งแรก ส่วนใหญ่ (๘๒.๓๘ %) มีอายุระหว่าง ๒๓ - ๒๘ ปี หรือมีค่าเฉลี่ยของอายุเท่ากับ ๒๔.๔ ปี
- ๒. เกี่ยวกับจำนวนวิชาที่สอน ส่วนใหญ่ (๔๔.๕๘ %) สอน ๒ วิชา ส่วนผู้ที่สอน ๓ และ ๔ วิชา มี ๑๗.๓๘ % และ ๑๔.๑๘ % ตามลำดับ

จากตัวเลขนี้ แสดงว่าครูใหม่ที่สอน ๒ - ๔ วิชานั้น มีจำนวนมากและบางส่วนต้องสอนวิชาที่ตนไม่ถนัดด้วย ทำให้มีเวลาเตรียมการสอนไม่พอ อันที่จริงครูใหม่ควรจะสอนวิชาใดวิชาหนึ่งเพื่อให้โอกาสแก่ครูใหม่มีเวลาศึกษางานของโรงเรียนได้อย่างเต็มที่

- ๓. ครูใหม่ส่วนมาก (๓๑.๕๒ %) มีชั่วโมงสอนระหว่าง ๑๖ - ๑๘ ชั่วโมงคือ

สัปดาห์ รองลงมา (๒๔.๒๖ %) ๒๒ - ๒๔ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และมี ๑๐.๕๐ % ของครูใหม่ที่สอนตั้งแต่ ๒๕ ชั่วโมงขึ้นไป อย่างไรก็ตามเมื่อหักค่าเฉลี่ยของชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์แล้ว มีค่าเท่ากับ ๒๐.๑ ชั่วโมง

๔. เกี่ยวกับการเตรียมการสอน ครูใหม่ส่วนมาก (๔๗.๕๑ %) มีเวลาเตรียมการสอนล่วงหน้าเพียง ๑ วัน ๕.๕๐ % เตรียมการสอนก่อนถึงชั่วโมงสอน และ ๓.๒๖ % ตอบว่าไม่ได้เตรียมการสอนเพราะไม่มีเวลา

๕. ในการตรวจสอบคุณภาพงานของนักเรียน แม้ว่าครูใหม่ส่วนใหญ่ (๔๓.๔๗ %) ตรวจสอบคุณภาพงานตอนชั่วโมงว่างหรือพัก ยังมีครูถึง ๑๕.๒๑ % ที่ใช้วิธีตรวจสอบกับบนกระดานดำ บางส่วนนำสมุดไปตรวจที่บ้าน และบางส่วน (๔.๓๕ %) ให้นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจ หรือตรวจในห้องเรียนในขณะที่ทำการสอน ซึ่งเป็นวิธีการที่ยังไม่ถูกต้องนัก

๖. เกี่ยวกับการทำและการใช้อุปกรณ์การสอน ครูใหม่ส่วนใหญ่ (๔๓.๔๖ %) เมื่อทำอุปกรณ์การสอนจะใช้เครื่องมือและวัสดุของโรงเรียน แต่มีครูจำนวนหนึ่งที่ออกเงินส่วนตัวซื้อมาเอง และให้นักเรียนเฉลี่ยกันออก คิดเป็นเปอร์เซ็นต์คือ ๒๑.๗๒ % และ ๑๖.๓๐ % ตามลำดับ ส่วนที่เกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอนนั้น แม้ครูส่วนใหญ่ (๔๔.๕๖ %) ตอบว่าสนใจสิ่งรอบตัวและศึกษามาคัดแปลงเป็นอุปกรณ์การสอนเสมอ แต่ก็ยังมีครูจำนวนไม่น้อยที่อยากประดิษฐ์อุปกรณ์ง่าย ๆ ขึ้นใช้แต่ไม่มีหัวทางประดิษฐ์เลย และครูบางส่วนก็มีความลำบากใจในการนำอุปกรณ์การสอนมาใช้ เพราะยังขาดความชำนาญ

๗. ครูใหม่ส่วนใหญ่ (๖๖.๓๕ %) พบปัญหาในการปกครองชั้นเรียนซึ่งมีสาเหตุหลายประการ โดยจำกัเรียงลำดับความสำคัญดังนี้

๑) ไม่กล้าใช้อำนาจของครู เนื่องจากยังไม่ทราบขอบเขตของอำนาจตลอดจนนโยบายของโรงเรียนในขณะนี้

๒) นักเรียนเห็นว่าเป็นครูใหม่จึงยังไม่ยำเกรง

- ๓) ห้องเรียนมีเด็กเกเรมากจนครูเก่าไม่เลือกเข้าสอน
- ๔) ครูอื่น ๆ ไม่ใคร่สนใจระเบียบวินัยจึงไม่สนใจบ้าง

๔. ครูใหม่ส่วนมาก (๔๔.๔๔ %) มีงานพิเศษที่ต้องทำนอกเหนือจากงานที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามปกติ เช่น ทำหน้าที่ครูประจำชั้นมากที่สุด รองลงมาคืองานเกี่ยวกับลูกเสือหรืออนุภาซาค ช่วยงานฝ่ายปกครองและงานธุรการโรงเรียน ช่วยฝึกซ้อมกีฬา ตลอดจนควบคุมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนเป็นต้น

๕. ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการใช้ตำราแบบเรียนให้สัมพันธ์กับหลักสูตรนั้น ครูใหม่ส่วนใหญ่ (๔๓.๔๔ %) ตอบว่าไต่ยัดถือหัวข้อในหลักสูตรเป็นแนวทางและใช้ตำราแบบเรียนเป็นเครื่องประกอบเท่านั้น จึงปรากฏว่ามีครูบางส่วน (๓๖.๕๕ %) ใช้ตำราแบบเรียนและแบบฝึกหัดใช้เองโดยอาศัยหลักสูตรและประมวลการสอนเป็นแนวทาง อย่างไรก็ตามมีครูใหม่ประมาณ ๑๑ % ที่ยึดตำราแบบเรียนเล่มเดียวเป็นหลัก คือสอนให้จบเล่มเป็นใช้ได้ ซึ่งเป็นวิธีการที่ยังไม่ถูกต้องนัก

จากข้อเท็จจริงที่สำรวจพบนี้อาจสรุปได้อีกครั้งหนึ่งว่า ครูใหม่ที่เข้าทำงานในปีแรกมีชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์ค่อนข้างสูงคือ ๒๐.๑ ชั่วโมงโดยเฉลี่ย และมีจำนวนไม่น้อยที่ต้องสอน ๒ - ๔ วิชา ซึ่งทำให้ครูใหม่ไม่สามารถจะศึกษางานและเตรียมการสอนได้อย่างเต็มที่ นอกจากนั้นครูใหม่ยังต้องใช้เวลาออกจากเวลาทำการสอนตามปกติเพื่อตรวจสอบค่างานของนักเรียน การจัดทำอุปกรณ์การสอน การปกครองดูแลนักเรียน และตลอดจนงานพิเศษอื่น ๆ อีกด้วย วิธีการที่ครูใหม่ใช้ปฏิบัติกับเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ ยังมีข้อบกพร่องอยู่หลายประการซึ่งสมควรจะได้รับการแก้ไขและแนะแนวทางปฏิบัติให้ถูกต้องต่อไป

ปัญหาเกี่ยวกับการปรับตัวของครูใหม่

จากการที่ให้ครูใหม่ประเมินผลตัวเองเกี่ยวกับความสามารถในการปรับตัวกับผู้บังคับบัญชา กับเพื่อนครู กับนักเรียน กับประเพณีและระเบียบปฏิบัติของโรงเรียน และกับ

ชนบทรวมนิยมประเพณีของชุมชนนั้น ปรากฏว่า ครูใหม่ส่วนใหญ่สามารถปรับตัวเรื่องคังกล่าวได้ก็พอสมควร แต่ยังมีครูใหม่จำนวนไม่น้อยที่ยังไม่สามารถจะปรับตัวได้ ความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์ที่ครูใหม่ประเมินผลตัวเองเกี่ยวกับการปรับตัวในค่านต่าง ๆ ปรากฏในตาราง ดังนี้

รายการที่ปรับตัว	ผลที่ครูประเมินได้เป็นเปอร์เซ็นต์			รวม
	ดี	พอใช้	ไม่ดี	
กับผู้บังคับบัญชา	๕๐.๐๐	๓๕.๒๔	๑๔.๗๓	๑๐๐.๐๐
กับเพื่อนครู	๖๑.๓๔	๒๖.๕๖	๑๑.๓๖	๑๐๐.๐๐
กับนักเรียน	๕๔.๔๒	๓๕.๓๐	๕.๔๔	๑๐๐.๐๐
กับโรงเรียน	๕๔.๔๒	๒๓.๕๔	๒๓.๖๔	๑๐๐.๐๐
กับชุมชน	๔๓.๐๖	๓๔.๒๔	๑๔.๗๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางนี้แสดงให้เห็นว่า ครูใหม่ที่สามารถปรับตัวได้ยังไม่ดีกับเรื่องต่าง ๆ มีจำนวนไม่น้อยคือ มีเปอร์เซ็นต์อยู่ระหว่าง ๕.๔๔ % ถึง ๒๓.๖๔ % โดยเฉพาะในเรื่องการปรับตัวกับประเพณีและระเบียบปฏิบัติของโรงเรียน ซึ่งมีเปอร์เซ็นต์ที่ยังปรับตัวได้ไม่ดีที่สุด ๒๓.๖๔ % รองลงมาคือการปรับตัวกับชุมชนกับผู้บังคับบัญชา กับเพื่อนครู และกับนักเรียนตามลำดับ

อนึ่ง จากการทดสอบความสามารถของครูระดับประกาศนียบัตรและของครูระดับปริญญาตรีในการปรับตัวกับเรื่องคังกล่าวนี้ จะมีผลแตกต่างกันหรือไม่ ค่าของ χ^2 ที่คำนวณได้ทุกกรณีแสดงว่ามีผลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ นั่นก็คือ ความสามารถของครูทั้งระดับในการปรับตัวกับเรื่องคังกล่าว อาจมีความแตกต่างกันบ้าง แต่ความแตกต่างนั้นมิอยู่เล็กน้อย หรือไม่มีนัยสำคัญอะไรทางสถิติ

ปัญหาเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจของครูใหม่

ปัญหาเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจของครูใหม่ อาจสรุปได้ดังนี้ ครูใหม่จำนวนมากที่สุด (๗๓.๘๘ %) ไม่มีรายได้พิเศษอย่างอื่นนอกเหนือจากเงินเดือน มีครูใหม่จำนวนน้อยที่พยายามหารายได้พิเศษเพิ่มเติม เช่นจากการสอนพิเศษ (๕.๘๕ %) ซึ่งเป็นครูใหม่ที่มีวุฒิปริญญาบัตรทั้งสิ้น จากการประกอบการค้าขาย และผลิตผลจากงานหัตถกรรมของตน

ส่วนการใช้จ่ายเงินของครูใหม่นั้น มีจำนวนมาก (๘๕.๖๘ %) ที่ตอบว่าพอใช้จ่ายอย่างประหยัด ส่วนที่ตอบว่าพอใช้จ่ายอย่างสบาย ๆ และมีเหลือพอออมไว้ได้บ้างนั้น มีเพียง ๒๑.๗๓ % และ ๑๘.๘๖ % ตามลำดับ อย่างไรก็ตามยังมีครูใหม่จำนวนหนึ่งประมาณ ๑๘ % ที่ไม่พอใช้จ่ายเลย ต้องค้นคว้าช่วยเหลือด้วยวิธีต่าง ๆ

ปัญหาเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่และสวัสดิการของครูใหม่

ปัญหาเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่และสวัสดิการของครูใหม่ อาจสรุปได้ดังนี้

๑. ครูใหม่ส่วนใหญ่ (๖๖.๕๒ %) ถูกบรรจุเข้าทำงานครั้งแรกในโรงเรียนซึ่งอยู่นอกภูมิลำเนาของตน

ถวรับบรรจุครูเข้าทำงานนอกภูมิลำเนานั้น ทำให้เกิดปัญหาเรื่องที่พักอาศัย และในกรณีที่อยู่ห่างไกลภูมิลำเนามากจะทำให้ครูใหม่รู้สึกว้าเหวและปราศจากความสุขในการทำงาน โดยเฉพาะที่เป็นครูสตรี

๒. ในค่านที่เกี่ยวกับที่พักอาศัย ครูใหม่ส่วนมาก (๒๗.๑๗ %) อยู่บ้านเช่า รองลงมาคืออาศัยบ้านของผู้อื่นอยู่ (๒๑.๗๓ %) และบ้านพักของโรงเรียน (๒๐.๖๘ %) นอกจากนี้ยังมีครูใหม่บางส่วนที่คงอาศัยวัดและพักในอาคารเรียนด้วย

ข้อที่น่าสังเกตว่า ครูใหม่ที่มีวุฒิปริญญาบัตรอยู่บ้านเช่ามากกว่าครูประกาศนียบัตรซึ่งพักอาศัยอยู่กับผู้อื่นมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูปริญญาบัตรมีเงินเดือนสูงกว่าย่อมจะหา

บ้านเขาอยู่ได้เอง

๓. การเดินทางไปทำงานของครูใหม่ไม่มีปัญหาอะไรมาก เพราะส่วนใหญ่มีความสะดวกในการเดินทางพอสมควรจนถึงมีความสะดวกมาก แต่มีครูใหม่ประมาณ ๑๐ % ตอบว่าไม่มีความสะดวกในการเดินทาง เพราะที่พักกับโรงเรียนอยู่ห่างไกลกันและทางคมนาคมไม่สะดวก

๔. เกี่ยวกับแหล่งความช่วยเหลือด้านวิชาการ ครูใหม่ได้อาศัยเพื่อนครูด้วยกันเป็นส่วนใหญ่ (๓๒.๖๐ %) รองลงมาได้อาศัยการค้นคว้าจากห้องสมุดของโรงเรียน (๓๑.๕๓ %) จากหัวหน้าสายวิชาและจากครูใหญ่หรืออาจารย์ใหญ่ตามลำดับ ส่วนที่ขอความช่วยเหลือจากศึกษานิเทศก์นั้นมีจำนวนน้อยที่สุด

มีข้อที่น่าสนใจเกี่ยวกับครูประกาศนียบัตรส่วนมากเมื่อศึกษิตทางวิชาการจะค้นคว้าจากห้องสมุดของโรงเรียน แต่ครูปริญญาบัตรจะสอบถามจากเพื่อนครูด้วยกันเป็นส่วนมาก อย่างไรก็ตามอาจกล่าวได้ว่าเพื่อนครูในโรงเรียนมีอิทธิพลต่อครูใหม่มากในด้านให้ความช่วยเหลือทางวิชาการ

๕. เกี่ยวกับแหล่งความช่วยเหลือด้านการเงินของครูใหม่ ส่วนมาก (๓๒.๖๔ %) ได้จากเงินสวัสดิการครูในโรงเรียนของตน และได้จากเงินยืมของโรงเรียน ส่วนที่ตอบว่าได้ขอยืมจากครูใหญ่หรือเพื่อนครูด้วยกันนั้นมีจำนวนน้อยที่สุด คือเพียง ๒.๑๔ % เท่านั้น จึงเห็นได้ว่าเพื่อครูไม่ได้ให้ความช่วยเหลือแก่ครูใหม่ในด้านการเงิน ซึ่งค่าที่ที่ได้ให้ความช่วยเหลือในด้านวิชาการมาก

๖. เกี่ยวกับแหล่งความช่วยเหลือเมื่อเกิดการเจ็บป่วยนั้น ครูใหม่ส่วนมาก (๓๖.๕๕ %) ได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย รองลงมาได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนครูด้วยกัน และมีครูใหม่ ๑๔.๕๔ % ที่ต้องช่วยตัวเองเมื่อเกิดการเจ็บป่วย ส่วนที่จะได้รับความช่วยเหลือจากผู้บังคับบัญชาโดยตรงนั้นมีจำนวนน้อยที่สุด

ผลของการวิจัยที่สรุปได้จากปัญหานี้ สามารถจะตอบความมุ่งหมายของการวิจัยข้อหนึ่งที่ว่า ภายหลังจากที่ครูใหม่บรรจุและแต่งตั้งแล้ว จะได้รับการติดตามช่วยเหลือเพื่อให้เกิดกำลังใจหรือความอบอุ่นใจในการทำงานหรือไม่ เพียงใด จากตัวเลขที่ปรากฏย่อมแสดงว่าครูใหม่จำนวนมาก เข้าทำงานครั้งแรกนอกภูมิลำเนาเดิมของตน ซึ่งบางส่วนอยู่ห่างไกลภูมิลำเนามาก และต้องเสียค่าเช่าบ้านเอง เป็นผลให้ครูประกาศนียบัตรไม่อาจจะเช่าบ้านอยู่ได้ ต้องอาศัยบ้านผู้อื่นอยู่เป็นจำนวนมาก ภาวะการรันทนของนี้ย่อมทำให้รู้สึกอ้างว้างและเสียกำลังใจในการทำงานได้ ครูใหม่นี้ว่าเป็นสมาชิกหน้าใหม่ของโรงเรียน หากไม่ได้รับการต้อนรับและความช่วยเหลือตามสมควรแล้ว ย่อมจะปรับตัวกับสภาพแวดล้อมใหม่ได้ยาก โดยเฉพาะกับหัวหน้าสถาบันและหัวหน้าสาขาวิชา จึงปรากฏว่าครูใหม่ไม่ค่อยพึ่งพากับเพื่อนครูด้วยกัน โดยเฉพาะความช่วยเหลือด้านวิชาการ ซึ่งได้รับจากเพื่อนครูมากกว่าจากหัวหน้าสาขาวิชา และเมื่อเกิดการเจ็บป่วยก็พึ่งพามุคคัลที่อาศัยอยู่ด้วย และจากเพื่อนครูด้วยกันเป็นส่วนมาก ดังนั้นเพื่อนครูจึงนับว่ามีอิทธิพลต่อครูใหม่ในด้านความช่วยเหลือทางวิชาการและเมื่อยามเจ็บป่วย แต่ในด้านการเงินนั้นเพื่อนครูให้ความช่วยเหลือน้อยที่สุด

ปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพและการใช้เวลาว่างของครูใหม่

ปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพและการใช้เวลาว่างของครูใหม่อาจสรุปได้ดังนี้

๑. ครูใหม่ส่วนใหญ่ (๕๗.๖๐ %) มีสุขภาพดี ความเห็นของแพทย์ ส่วนที่ตอบว่าสุขภาพไม่ดีมีจำนวนน้อยคือ เพียง ๔.๓๖ % เท่านั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าครูใหม่ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาในด้านสุขภาพความความเห็นของแพทย์

๒. เกี่ยวกับความบกพร่องทางร่างกายนั้น แม้ครูส่วนใหญ่ (๕๑.๔๔ %) ตอบว่าไม่มีความบกพร่องทางร่างกาย แต่มีครูใหม่บางส่วนสายตาไม่สู้ดี (๒๐.๖๕ %) การวางท่าทางไม่เหมาะสม (๑๐.๕๐ %) บกพร่องทางการพูด (๔.๖๔ %) และบกพร่องทางการรับฟังหรือทางหู (๕.๔๓ %)

๓. ครูใหม่ ๓๕.๕๗ % เท่านั้นที่ตอบว่า ไม่มีโรคประจำตัวเลย นอกนั้นจะพบปัญหาโรคประจำตัวอยู่เสมอ ๆ โรคประจำตัวที่ครูใหม่พบมากตามลำดับดังนี้ เกี่ยวกับระบบประสาท (ปวดศีรษะ) โรคเหน็บตา หลอดลมอักเสบ ระบบย่อยอาหาร โรคฟัน ภูมิแพ้เล็กน้อยและอ่อนเพลียง่าย และเป็นหวัดบ่อย ๆ

๔. เกี่ยวกับงานอดิเรกหรือการใช้เวลาว่างของครูใหม่ ส่วนใหญ่ (๓๒.๖๐ %) ใช้เวลาว่างสำหรับอ่านหนังสือ รองลงมาตามลำดับคือ การฟังดนตรี ถ่ายภาพยนต์ ปลูกต้นไม้ เล่นดนตรี เหยิงสัตว์ ภูโทรทัศน์ สะสมของ ตกเลี้ยงปลา เล่นกีฬาและอื่น ๆ

ปัญหาเกี่ยวกับทัศนคติและความคิดเห็นบางประการของครูใหม่

ปัญหาเกี่ยวกับทัศนคติและความคิดเห็นบางประการของครูใหม่อาจสรุปได้ดังนี้

๑. สาเหตุที่ครูใหม่เลือกอาชีพครูนั้น ส่วนใหญ่ (๓๖.๕๕ %) เห็นว่าเป็นอาชีพที่มีประโยชน์ต่อสังคม อันก็รองลงมาเลือกอาชีพครูเพราะได้รับทุนเรียนมาโดยตลอด ส่วนที่ตอบว่าเลือกตามความเห็นของผู้ปกครอง และไม่ทราบจะเลือกอาชีพอะไรมาก่อนนั้น มีเปอร์เซ็นต์ไม่มากนัก คือ ๔.๗๒ % และ ๓.๒๗ % ตามลำดับ

มีข้อที่น่าสังเกตว่าครูประกาศนียบัตรเลือกอาชีพครูเพราะเห็นว่ามีประโยชน์ต่อสังคมมากที่สุด แต่ครูปริญญาบัตรเลือกอาชีพครูเพราะได้รับทุนเรียนมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ามีทุนให้สำหรับนักเรียนฝึกหัดครูในระดับปริญญาบัตรมากกว่า และทำให้สงสัยว่าผู้ที่ได้รับทุนเรียนมาโดยตลอดนี้จะเป็นผู้มีใจรักอาชีพครูอย่างแท้จริงหรือไม่

๒. เกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่ออาชีพครู ส่วนมาก (๔๖.๗๓ %) มีความพึงพอใจในอาชีพนี้เพียงระดับปานกลาง และมี ๓๗.๐๒ % เท่านั้นที่มีความพึงพอใจมาก ส่วนผู้ที่ตอบว่ารู้สึกเฉย ๆ คือชอบและไม่ชอบเท่ากัน และไม่ชอบอาชีพครูเลยมี ๕.๔๐ % และ ๕.๕๕ % ตามลำดับ

จากตัวเลขที่แสดงว่าครูใหม่ที่ตัดสินใจเลือกอาชีพครูเพราะมีใจรักจริง ๆ นั้นมี

จำนวนน้อยมากคือ เพียง ๓๗.๐๒ % เท่านั้น

๓. เกี่ยวกับความรู้สึกอบอุ่นใจในการทำงานในโรงเรียนที่สอนอยู่ ส่วนมาก (๔๓.๔๑ %) มีความอบอุ่นใจในระดับปานกลาง คือไม่รู้สึกคับอกคับใจอะไรมากนัก และมี ๓๑.๓๑ % ที่รู้สึกอบอุ่นใจมาก อย่างไรก็ตามยังมีครูที่ตอบว่า มีความรู้สึกอบอุ่นใจเพียงเล็กน้อย และไม่รู้สึกอบอุ่นใจในการทำงานเลยอยู่บ้าง คือ ๑๒.๐% และ ๑๑.๒๖ % ตามลำดับ

๔. ครูใหม่ส่วนใหญ่ (๔๓.๕๒ %) ได้รับความช่วยเหลือมากจากการประเมินที่โรงเรียนจัดขึ้น และ ๓๐.๔๑ % ที่ตอบว่าได้รับความช่วยเหลือบ้างพอสมควร อย่างไรก็ตามยังมีครูใหม่ประมาณ ๑๖ % ที่ตอบว่าไม่ได้รับความช่วยเหลือเท่าที่ควร และมี ๕.๔๕ % ที่ไม่ตอบในข้อนี้ จากตัวเลขนี้แสดงว่า โรงเรียนอาจมีโครงการประเมินที่ครูใหม่อยู่บ้างแต่ยังไม่รัดกุมพอ หรือโรงเรียนบางแห่งอาจยังไม่มีโครงการประเมินที่ครูใหม่เลยก็เป็นได้

๕. ครูใหม่ส่วนมาก (๔๑.๓๐ %) เห็นว่าทางราชการควรจัดให้มีการประเมินที่ครูใหม่ทั้งหมดขึ้นเป็นประจำทุกปี โดยแบ่งจัดตามจังหวัดต่าง ๆ หรือที่หน่วยศึกษานิเทศก์ในส่วนกลางเพียงแห่งเดียว

การที่ครูส่วนมากเห็นว่าควรแบ่งจัดที่จังหวัดต่าง ๆ นั้น อาจเห็นว่ามีความสะดวกในการเดินทาง และประหยัดค่าใช้จ่ายได้มาก แต่ความเห็นส่วนตัวของผู้วิจัยเห็นว่าควรจัดขึ้นในส่วนกลางเพียงแห่งเดียว หรือแบ่งจัดตามภาคการศึกษาต่าง ๆ ก็จะสะดวกกว่า ทั้งนี้ทางราชการควรออกค่าใช้จ่ายในการเดินทางและค่าที่พักระหว่างการประเมินที่ครูใหม่ด้วย

๖. เกี่ยวกับความคิดเห็นในเรื่องเวลาเรียนของเด็กในโรงเรียนแม่ส่วนใหญ่ (๕๓.๒๖ %) เห็นว่าเด็กมีเวลาเรียนเต็มเวลาที่กำหนดไว้ในตารางสอน แต่ยังมีครูใหม่จำนวนมาก (๔๐.๒๑ %) ที่เห็นว่าเด็กเรียนไม่เต็มเวลาที่กำหนดไว้ โดยให้เหตุผลว่า

๑. โรงเรียนมีกิจกรรมต่าง ๆ มากเกินไปทำให้เด็กต้องเสียเวลาเรียน.

๒. เด็กไม่ได้เรียนตรงเวลาตามที่กำหนดไว้
๓. โรงเรียนมีวันหยุดที่ไม่จำเป็นบ่อย ๆ
๔. ชุมชนขอใช้สถานที่ของโรงเรียนตลอดจนตัวนักเรียนด้วย

ถาวรที่ครูใหม่ซึ่งเป็นผู้เริ่มต้นอาชีพการสอนเป็นครั้งแรกได้พบเห็นสภาพการที่เรียกว่า "ภาวะความสูญเปล่า" ทางการศึกษาในท่านองนี้ ย่อมจะก่อให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีขึ้นในตัวได้ กล่าวคือ เมื่อเห็นว่าโรงเรียนตลอดจนครูอื่น ๆ ไม่ได้เข้มงวดกวดขันเรื่องเวลาเรียนของ เด็กแล้ว ตนเองก็ย่อมจะคล้อยตามและอาจปฏิบัติตามนั้นเหมือน ๆ กัน ในที่สุดก็จะพากันละเลย ในเรื่องนี้ไม่ด้วยกันทั้งหมด ผลเสียก็ย่อมจะตกอยู่กับตัวเด็กและประเทศชาติในที่สุด

ปัญหาและความต้องการอื่น ๆ ของครูใหม่

เนื่องจากปัญหาและความต้องการอื่น ๆ ของครูใหม่นี้ ผู้วิจัยได้ให้โอกาสแก่ครูใหม่ คอบโดยอิสระ โดยมุ่งที่จะทราบว่ามีปัญหาอื่น ๆ และความต้องการที่จะทราบเรื่องต่าง ๆ นั้น มีอะไรอีกบ้าง ผลปรากฏว่าได้มีครูใหม่กล่าวถึงปัญหาและความต้องการที่จะมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง ผู้วิจัยจึงได้รวบรวมมาไว้เฉพาะส่วนที่เห็นว่ามีความสำคัญ และมีผู้ตอบมากที่สุดเท่านั้น ดังปรากฏในหน้าของวิทยานิพนธ์นี้แล้ว อย่างไรก็ตามอาจสรุปได้ว่าปัญหาและความต้องการของครูใหม่เหล่านี้เป็นเรื่องที่น่าสนใจมาก โดยเฉพาะผู้ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในการจัดโปรแกรมประถมนิเทศครูใหม่ ย่อมจะใช้เป็นประโยชน์ได้มากพอสมควร